

Sözlerim 4

– kul mehmet · 24 Nisan 2017

Ağlarsan ağlayanın yanında olursan cennette gülersin, güleni ağlatırsan yalnızlığa itersen cehennemde feryat ederken bağırarak kıcını yırtarak sessizce feryat edersin yalnız kalırsın, ama anlayamazsın seni duyan olmaz, ne verirsen elinle oda gelir seninle.

Ağlayanı güldürmek bu dünyada gülmek için değil, ahirette gülmek içindir. Yani bir taşla dört kuş yakalamaktır.

Kaybolma karanlıkların koynunda, gönlünde olan sevgiden merhametten bir parça dağıt, yık parçala karanlıkları, ışıklar içinde gönüllerde huzurla yaşa.

Sen sustukça damarlarında yalnızlık haksızlık zulüm akar, sessizliğe ses olmak yalnızlığa düşene dost, zulüm yapanın suratına okkalı bir tokat sözle vurmak gerek.

Acılarla yanmak önemli değil, acılarla yananın halinden anlamak, yarasına merhem olmak, tatlı bir sözle teselli etmek gerek. Yoksa Yüce Allah bu acıyı kuluna boşuna vermemiştir, anlaması koşması yaraları sarması için vermiştir.

Bir mızrak gibi saplanmasın yalnızlık kalbine, yalnızlıkları insan seçer, ya çok bencildir ya da çok çıkarıcıdır ya da hiçbir şeyi kabullenmez elleri ile iter yok eder, kendi eliyle yalnızlığın mızrağını kalbine kendi elleriyle saplar.

Mehmet Aluç